

§ 1. W zarządzeniu Ministrów: Szkolnictwa Wyższego, Oświaty i Zdrowia z dnia 25 maja 1954 r. w sprawie egzaminów wstępnych i regulaminu uczelnianych komisji do spraw rekrutacji i wydziałowych komisji dla doboru kandydatów na I rok studiów w szkołach wyższych (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-55, poz. 755 i z 1955 r. Nr 63, poz. 747) § 17 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 17. Dla kandydatów, którzy otrzymali na egzaminie pisemnym ocenę niedostateczną z jednego przedmiotu, przewodniczący może wyznaczyć termin egzaminu ustnego z tego przedmiotu. W przypadku wątpliwości przy ustalaniu poziomu przygotowania naukowego kandydata komisja może wezwać do egzaminu ustnego również tych kandydatów, których egzamin pisemny został oceniony

pozytywnie. Łączna ocena egzaminu pisemnego i ustnego jest oceną ostateczną, braną pod uwagę przy kwalifikowaniu kandydata. Kandydat, który otrzymał z dwóch wypracowań egzaminu pisemnego oceny niedostateczne, nie może być dopuszczony do egzaminu ustnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 sierpnia 1955 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: A. Rapacki
Minister Oświaty: W. Jarosiński
Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik

911

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 8 sierpnia 1955 r.

w sprawie upoważnienia podległych Ministrowi Oświaty szkół i zakładów do udzielania zamówień w zakresie robót i dostaw osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się szkoły i zakłady oświatowo-wychowawcze do udzielania zamówień osobom nie wymienionym w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) bez potrzeby uzyskania stwierdzenia

odmowy przyjęcia przez osoby wymienione w § 8 tego rozporządzenia w zakresie drobnych remontowych robót budowlano-montażowych o wartości do 3000 zł.

§ 2. Upoważnienie, o którym mowa w § 1, wygasa z dniem 31 grudnia 1955 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1955 r.

Minister Oświaty: W. Jarosiński

912

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 16 lipca 1955 r.

w sprawie organizacji wewnętrznej i sposobu działania Państwowej Inspekcji Gazowniczej oraz zasad i trybu postępowania pokontrolnego.

Na podstawie art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84) oraz art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 18 kwietnia 1955 r. o przekształceniu urzędu Ministra Górnictwa w urząd Ministra Górnictwa Węglowego (Dz. U. Nr 18, poz. 105) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 12 maja 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gazowniczej (Dz. U. Nr 23, poz. 84).

§ 2. 1. Zadaniem Państwowej Inspekcji Gazowniczej, zwanej dalej „Inspekcją”, jest nadzór i kontrola przestrzegania przez zakłady przemysłowe produkujące, odbierające i przesyłające gaz przepisów o racjonalnym i oszczędnym użytkowaniu gazu mocnego (wysokokalorycznego).

2. W szczególności do zakresu działania Inspekcji należy:

- 1) kontrola wykonania zarządzeń właściwych organów w sprawie dostawy i użytkowania gazu,
- 2) sprawdzanie stanu, sposobu działania i stopnia wykorzystania urządzeń produkcyjnych, przemysłowych, pomiarowych i odbiorczych gazu oraz sposobu ich eksploatacji,
- 3) sprawdzanie sposobu pomiaru i ewidencjonowania gazu,

4) sprawdzanie u dostawców zgodności ilości gazu oddawanego do użytku z technicznymi możliwościami dostawcy, wynikającymi z racjonalnej gospodarki gazem,

5) kontrola zgodności poboru gazu z przyznanymi przydziałami,

6) kontrola racjonalnego użytkowania gazu i wprowadzenia usprawnień u odbiorców i dostawców,

7) kontrola zgłaszanych zapotrzebowań gazu,

8) kontrola wykorzystania gazów słabych (niskokalorycznych) i urządzeń do ich produkcji w zakładach, które produkują lub są odbiorcami gazów mocnych, oraz kontrola możliwości zastąpienia gazów mocnych innym paliwem,

9) wymierzenie kar pieniężnych za naruszenie przepisów o oszczędnym i racjonalnym użytkowaniu gazu lub niestosowanie się do nakazów i zakazów wydanych w tym zakresie albo uniemożliwianie lub utrudnianie organom Inspekcji wykonywania ich uprawnień nadzorczych i kontrolnych.

3. Minister Hutnictwa zatwierdza roczne plany kontroli i ustala zasadnicze wytyczne działalności Inspekcji.

§ 3. 1. Na czele Inspekcji stoi Główny Inspektor, odpowiedzialny za całokształt działalności Inspekcji.